

پایداری در معماری و شهر سازی

International Congress on Contemporary Sustainable Architecture and Urbanism

بررسی اصول و معیارهای پایداری در محله های مسکونی به منظور دستیابی به محله پایدار (نمونه موردی: محله کبابیان همدان)

سیدحسین خاکی^۱؛ هما حبیبیان^۲

چکیده

توسعه پایدار شهری و شهر پایدار به عنوان دو مقوله مهم در مطالعات و برنامه ریزی شهری در دهه های اخیر مورد توجه صاحب نظران و اندیشمندان در حوزه شهر قرار گرفته است. در کنار این مقولات نگاه به پایداری تک تک اجزای شهر به خصوص محلات و نواحی تشکیل دهنده آن جهت بالابردن کیفیت کالبدی، زندگی و پرداختن به اصول و معیارهای توسعه محله ای پایدار نیز مورد توجه برنامه ریزان شهری قرار گرفته است. با نگاهی به عوامل اصلی پایداری نظیر هویت و سرزندگی، پویایی و سازگاری، تنوع، دسترسی، امنیت، مشارکت و تعاملات اجتماعی، ظرفیت قابل تحمل محله و دیگر عواملی از این جمله می توان این گونه نتیجه گرفت که بهره گیری از معیارهای فوق در کنار اهداف و مشخصه های برنامه ریزی محله مبنا نظیر مردم گرایی و توجه ویژه به عوامل پایداری جهت افزایش کیفیت زندگی و کالبدی اهمیت بالایی می یابد. در این پژوهش با شناسایی موارد فوق الذکر و بررسی این شاخص ها بر مبنای استخراج اطلاعات از جامعه آماری ۳۲۴ نفری که با ارائه پرسشنامه در محله کبابیان همدان به دست آمده است، به یک نتیجه گیری کلی درباره پایداری و یا عدم پایداری در این محله می پردازیم. به مطالعه محله ذکر شده می پردازد و در SPSS پژوهش حاضر با بهره گیری از روش های کمی و میدانی و با استفاده از نرم افزار نهایت به این نتیجه می رسد که میزان به کارگیری شاخص های پایداری در محله کبابیان بسیار پایین است، لذا محله به ناپایداری می گراید.

واژه های کلیدی: توسعه پایدار، شاخص های توسعه پایدار محلی، محله، محله کبابیان.

^۱- khakinas@yahoo.com دانشجو کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران.^۲- homahabibian@iauksh.ac.ir دکترای تخصصی شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران.